ହରେର୍ନାମ ହରେର୍ନାମ ହରେର୍ନାମୈବ କେବଳଂ ।
କଲୌ ନାସ୍ତ୍ୟେବ ନାସ୍ତ୍ୟେବ ନାସ୍ତ୍ୟେବ ଗତିରନ୍ୟଥା ।

ଭଜ ହରେକୃଷ୍ଣ ହରେରାମ
ଭଜ ନିତାଇ ଗୌର ରାଧେଶ୍ୟାମ

ହରିନାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ।

ଶ୍ରୀଅର୍ଜୁନ ମହାରଣାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଗୃହୀତ, ସଂଶୋଧିତ ଓ
ପ୍ରଥମବାର ପ୍ରକାଶିତ ।

ଉତ୍କଳ ପ୍ରେସ, ୮, ସେଣ୍ଟ ଜେମସ ସ୍କୋୟାର ।

Printed by M. L. Maharana
at the 'Utkal Press, 8, St. James Square.
Calcutta.
1918.

ମୂଲ୍ୟ ୫ ॰ ୵୨ ମାତ୍ର ।

ହରିନାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ।

ଖୋଲେର ବୋଲ ।

ପ୍ରଥମ ଧରର ବୋଲ ।

ଗୁଡ଼ ଗୁଡ଼ ଗୁଡ଼ ଗୁଡ଼ ଝାଁ ଝାଁ ତେଝ
ଝିଟିତା ଝି ତା ତେଝ ତେଝ
ଝିଟି ଝିଟ ତା ।
ଧାଁର—
ଧୋ ଧୋ ଦଦ ଝିଟି ତା ଥି ତା ।
ତେନା ତେନା ଝିଟି ଧା ଝି ତା ।

ହର ନାମ ସଙ୍କର୍ତ୍ତନ ।

ଏକତାଳୀର ବୋଲ ।

ଝାଁର ଝାଧିନ ଝାଁ ; ଝାଁର ତା ଧିନ ତା ।
ଘାଡ଼ି—
ତା ଗିର୍ ଗିର୍ ଧିନାକ୍ ଧିନ ଧିନା
ତା ଝାଁ ଛନ ଝିଟି ଝାଁ ।

ଛୋଟ ଦଶକୁଶୀ ତାଲେର ବୋଲ ।

ଝାଁ ଝିନାକ୍ ଝିନ ଝାଁ
ଝିନାକ୍ ଝିନ ଝାଁ ଗୁରୁର ଝିନା ।
ଖିଟାକ୍ ତାଗୁର ଥିନାକ୍ ଥିନ
ତାଗୁର ଥିନାକ୍ ଥିନ ତାର୍ଗୁର ଥିନା ।
ଧୋ କେକେ ନାକ୍ ଧିନା ଧେନା
ଧୋ କେକେ ନାକ୍ ଧିନ ଧେନା
ଗୁରୁ ଧେ ତେଟ
ଧାତନା ତାକଟି ଧାଗୁର ତା ।

ତେଓଟେର ବୋଲ ।

ଝାଁ ଝାଁ ଝିନତା ଝାଁ ଝାଁ ତେଟ
ଝିଟି ତା କ ତା ।
ଘାଡ଼ି—
ତା ଗିର ଗିର ଧେନାକ୍ ଧିନ ଧିନ ଧେନା ଝିଟା ତା ।
ଧାଁ ଧାଁ ତେଟ ଗୁଡ଼ ଗୁଡ଼ ଧେଟ
ଝାଁ ଝାଁ ତେଟ ଧିନ ତା ।

ହରି ନାମ ସଙ୍କୀର୍ତ୍ତନ ।

ଚୌତାଲେର ବୋଲ୍ ।

ଧେନେ ଧେନ୍ନା ଖିଟି ଥୁନ୍ନା ତେଣ୍ଟ ଖିଟି
ଗେଦେନା ଥୁନ୍ନା ଖାଙ୍କିଟି ତାକୁଟ ଥୁନା
ତାକ୍ ଧାଗିନତ୍ତା ଗ ଦିନା ଝାଁ ଝାଁ ଝାଁ ।

ଜୟଧ୍ୱନି ।

ପ୍ରେମ ସେ କହ ଶ୍ରୀରାଧେ କୃଷ୍ଣ ବଲଏ ପ୍ରଭୁ
ନିତାଇ ଚୈତନ୍ୟ ଅଦ୍ୱୈତ ଶ୍ରୀରାଧାରାଣୀ କି ଜୟ !
ଶ୍ରୀରାଧାଗୋବିନ୍ଦ କି ଜୟ !
ଶ୍ରୀରାଧା ମଦନମୋହନ କି ଜୟ !
ଶ୍ରୀରାଧା ଗୋପୀନାଥ ଜୀ କି ଜୟ !
ଶ୍ରୀରାଧା ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର କି ଜୟ !
ଶ୍ରୀରାଧାରମଣ କି ଜୟ !
ଶ୍ରୀହରିନାମ ସଙ୍କୀର୍ତ୍ତନ କି ଜୟ !
ବାଚା କେଲ୍ଲା କି ଜୟ !
ଧୋତା ବନ୍ଦା କି ଜୟ !
ବ୍ରଜଧାମ କି ଜୟ !
ଗୌଡମଣ୍ଡଳ କି ଜୟ ! ଇତ୍ୟାଦି ।

ସଙ୍କୀର୍ତ୍ତନ—ଏକତାଲ ।

ଏକବାର ଏସ ହେ ନଦିୟାର ଚାଁଦ ଗୋରା ।
ଗୌର, ଏସ ଏସ ଏକବାର ଏସ,
(ଏଇ ହରି-ସଙ୍କୀର୍ତ୍ତନେ ଓହେ ଶ୍ରୀଗୌରାଙ୍ଗ)
ତୋମାୟ ଦୟା କ'ରେ ଆସ୍‌ତେ ହବେ,
(ହରି-ସଙ୍କୀର୍ତ୍ତନେର ମାଝେ)
ତୋମାୟ ନଦେ ହତେ ଆସତେ ହବେ,
(ଏସ ନଦିୟାର ଚନ୍ଦ୍ର)

ଗୌର କାଙ୍ଗାଲ କାତର ପ୍ରାଣେ,
(ଦୟା କ'ରେ ଏସ, ଏସ ହେ)
(କାଙ୍ଗାଲ ଭଜନ ସାଧନ ଜାନେ ନା ହେ)
ଏସ ଏକବାରି ସଂକୀର୍ତ୍ତନେ ॥
ଏସ ସାଙ୍ଗୋପାଙ୍ଗ ସଙ୍ଗେ ଲ'ୟେ ଏସ,
ତୋମାୟ କାଙ୍ଗାଲ ଡାକେ ହେ ବାରେ ବାରେ,
(କୋଥାୟ ଅଛେ କାଙ୍ଗାଲେର ବନ୍ଧୁ)
ଏକବାର ଏସ ଏସ ଗୌରହରି,
(ନଇଲେ କୀର୍ତ୍ତନ ସାଜେନା ହେ)

ଝିଂଝି—ଅଦ୍ଧାଖେମଟା ।
ଓହେ ଏକବାର ଏସୋ ଶ୍ରୀହରି ।
ଆମାର ଏଇହୃଦ-କମଲେ, ବାମେ ହେଲେ,
ଦାଁଡ଼ାୟେ ବାଜାଓ ବାଁଶରୀ ॥
ଏସୋ ଶ୍ୟାମ ନବ୍ୟଧାମେ, ହୃଦୋଦଠାମେ,
ବାମେ ଲୟେ କିଶୋରୀ ॥
ହେରେ ଯୁଗଲ ଚରଣ, ଯୁଗଲ ନୟନ,
ଆମରା ଦର୍ଶନେ ସଫଲ କରି ।
ଆମାର ଏଇ ମନୋବାସନା, କାଲେଶୋନା,
ପୁରାଓ ହେ କୃପା କରି ।
କାଷ୍ଠଗରି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ହଲେ, ପାଷାଣ ହଲେ ନାହିଁ ॥

ଏକତାଲ ।
ଜୟ ରାଧେ ଜୟ କୃଷ୍ଣ ଜୟ ବୃନ୍ଦାବନ । ଜୟ ଶ୍ୟାମକୁଣ୍ଡ ରାଧା-କୁଣ୍ଡ ଗିରି-ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ॥ (ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ବଲ୍ଲଭେର ସ୍ଥାନ ରେ) ଜୟ କେଶୀଘାଟ, ବଂଶୀବଟ, ସ୍ୱାର ନିକୁଞ୍ଜ କାନନ । ଜୟ ଶ୍ରୀଯମୁନାର ଧାରେ, କେଳି କଦମ୍ବେର [illegible] ॥

କାଓ୍ୟାଲି ।

ହରି ବଲ ହରି ବଲ ହରି ବଲ ଭାଇ । ହରିନାମ ବିନା ଜୀବେର ଅନ୍ୟ ଗତି ନାଇ । ଯେ ନାମେ ଉଦ୍ଧାରିଲେ ଜଗାଇ ଆର ମାଧାଇ । ହରି ନାମେର ନୌକା କରେ ଭବ-ପାରେ ଯାଇ । ହରି ବଲ ହରି ବଲ ହରି ବଲ ଭାଇ । ହରିନାମ ମହାମନ୍ତ୍ର ଏଇ କର ସାର, ହରିନାମ ବିନେ ଜୀବେର ଅନ୍ୟ ଗତି ନାଇଁ ।

ତାଲ—ଝିଓଟ ।

ଆମାର ହୃଦୟ-କୁଞ୍ଜେ ଏସ, କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ! ବାମକରେ ବଂଶୀ ଲୟେ ହେ ବଂଶୀଧାରୀ ॥ ପୀତଧଡ଼ା ପରେ ଅଙ୍ଗେ, ଦରଶନ କର ହେ ରଙ୍ଗେ, ନିରଖିବ ରବିସୁତ-ଗଙ୍ଗା-କିନାରେ । ପରହରି ଅର୍ଘ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରା, ଧ୍ୟାନ କରି ତବ ଚନ୍ଦ୍ରା, ନିବାର ହେ ଭବ-ଭୟ-ହାରି । କି ସ୍ୱର୍ଗ କି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ-ଭୂମି, ଭକ୍ତାଧୀନ ବିଷ୍ଣୁ ତୁମି, ଭକ୍ତି ଭରେ ହୃଦୟେ ହେ କମଳ ଦ୍ୱାରୀ ॥

ଏକତାଲ ।

ନାଚେ ଆର ହରି ବଲେ ଗୌର ନିତାଇ । ଗୌର ନିତାଇ ଆମାର ଅଦ୍ୱୈତ ଗୋସାଇଁ ॥ ନିତାଇ ଗୌରବ କରେ ବଲେ, ଗୌର ଆମାର ଭାଇ । ଓରେ ଗୌରାଙ୍ଗ ପ୍ରେମେର ଭରେ ମାତାଲ ନିତାଇ ॥ ଓରେ ମାତାଲ ନିତାଇ ପ୍ରେମେ, ମାତାଲେ ନିତାଇ । ଓରେ ଆପନ ମାତାୟେ ବଲେ, ପାମାଲ ରେ ଭାଇ । (ଦୟାଲ ନିତାଇ ଆମାର ରେ) ଓରେ କଲି-ଭୟ ତରାଇତେ ଆର କେହ ନାଇ । ଓରେ ଜୋରେ ଜୋରେ ମାରେ ଲମ୍ଫ ବଲେ ଭାଇ ଭାଇ ॥

ଝିନୁରା ।

ପ୍ରଭୁ ଏସ ହେ ହୃଦ ମନ୍ଦିରେ । ତୋମାର ପାନପାନ ସନ୍ତାନେ ଡାକେ ନାଥ । (ପାପେ କାତର ହ'ୟେ) (ଓହେ ଦୟାଲ ପିତା) ଏସେ ତାପିତ ହୃଦୟ ଶୀତଲ କର । (ଓହେ ଶାନ୍ତିଦାତା) ଏକବାର ଦେଖେ ଜୀବନ ସଫଲ କରି । (ଅପରୂପ ରୂପ) ଏସେ ପାପୀରେ ପବିତ୍ର କର । ଆମାର ବଡ଼ ସାଧ ଆଛେ ମନେ, ତୋମାୟ ହେରିବ ପ୍ରେମ-ନୟନେ । ଏକବାର ହୃଦୟ ମାଝେ ଉଦୟ ହଓ, ହ'ୟେ ପାନ-ସ୍ଥାନେର ପୂର୍ଣ୍ଣ-ଲଓ । ତୋମାୟ ନାହିଁର ଆଶେ ଆମରା ଡାକି ସବେ, ତାପେର ବାସନା ପୂରାବେ ହରି । (ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ।)

ଖେମଟା ।

ରାଧେ ଗୋବିନ୍ଦ ବଲ । ରାଧେ ଗୋବିନ୍ଦ ବଲ, ଶ୍ରୀରାଧେ ଗୋବିନ୍ଦ ବଲ, ରାଧେ ରାଧେ ରାଧେ ବଲ ॥ ନାମ ବ'ଲତେ ବ'ଲତେ ପ୍ରାଣ ଗେଲେଓ ଭାଲ, (ଥାକଲେ ଭାଲ ।) ରାଧାନାମେ ବାଁଧ ଭେଲା, ଏଡାବ ଶମନେର ଜ୍ୱାଲା, ରାଧା ନାମେ ସୁଧାନିଧି, ପ୍ରାଣ କର ନିରବଧି, ରାଧାରାଧା ବଲ ମୁଖେ, ଜନମ ଯାଇବେ ସୁଖେ, ରାଧା ନାମ ବଲେ ସଦା, ଯାବେ ତୋର ଭବେର କ୍ଷୁଧା ।

ତେଓଟ ।

ଆଜ ଆମାଦେର ପ୍ରେମ-ଗାଁଥା ନିତାଇ ଏସେଛେ । ନିତାଇ ନୈଲେ ପ୍ରାଣ ଜୁଡ଼ାବେ କବେ । ଯାରେ ମାଧାଇ କେନେ ଆୟ, ଆମର ନିତାଇ ଯାୟ ବ ଗୌର ଯାୟ ରେ । ନିତାଇ ନୈଲେ ପ୍ରାଣ ଜୁଡ଼ାବେ କବେ, ସୁରଧୁନୀର ତଟେ ହରି ବଲେ କେ । ଶାନ୍ତିପୁରେ ସୀତାନାଥ ସେଇ ଛ ଏସେଛେ, ପ୍ରେମେର ଢେଁକୋଲେ ଗୋଷ୍ଠ ଜଗତ୍ ଭସାଇଛେ । ନାମ ଶୁନେ ପ୍ରଭୁ, ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ଦୁଟି ବାହୁ ତୁଲେ ନାଚଛେ ।

ଏକତାଲା ।

ଆର ତୋ ବ୍ରଜେ ଯାବନା ଭାଇ, ଯେତେ ପ୍ରାଣେ ନାହି ଚାୟ । ବ୍ରଜେର ଖେଲା ଫୁରାୟେ ଗେଛେ, ତାଇ ଏସେଛି ମଥୁରାୟ । ବାପ ପେୟେଛି, ମା ପେୟେଛି, ଛେଲେ ଖେଲା ଭୁଲେଗେଛି, ତୋମରା ଜନନ ମା ବଲେ ଭାଇ ଭୁଲାୟେ ଦିଓଗୋ ମାଁ ଯଶୋଦାୟ । ନନ୍ଦ ଖେଓ ଖୋଟେ ସେଓ; ପ୍ରେମ ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତା ଗୋପୀକାୟ । ଏଇ ଚୂଡ଼ା ନେ, ଏଇ ଧଡ଼ା ନେ, ଜନ୍ମେର ମତ ବିଦାୟ ଦେ, ଆମାର ମତ ବାଁକା ହୟେ, ଦାଡ଼ାଓରେ କଦମତଲାୟ । ବାଜାଓ ବାଁଶୀ, ବାଁଶୀର ରବେ ବ୍ରଜବାସୀର ପ୍ରାଣ ଜୁଡ଼ାୟ ।

ଏକତାଲା ।

ଗେଲ ଦିନ ସାନବନ୍ଧୁ ବ'ଲେ ଡାକରେ ରସନା । ଯଦି ପେୟେଛ ମାନବ ଜନମ ହେଲାତେ ହାରାଓ ନା । ମିଛେ କାଲ କଟାଓନା ଗତ, ସନ୍ଧି କରେ କାଲଗତ, ହୃଦୟରେ ଜାଗ୍ରତ, ଓରେ ନାମାମୃତ ଅବିରତ, ପାନ କରନା ପ୍ରାଣ ପାବ ନା । ଭାଇ ବନ୍ଧୁ ସୁତ ଦାରା, ସକଲ ସୁଖେର ସୁଖୀ ତାରା, ନା ଦେଖିଲେ ଯାରା, ଯେ ଦିନ ହଇବେ ଜୀବ ଭବ ଛାଡ଼ା, ସଙ୍ଗେତେ କେଉ ଯାବେ ନା ॥

କାଓୟାଲୀ ।

ହରି ବୋଲ ହରି ବୋଲ ବଲେ, କେ ଯାୟ ନଦେର ବାଜାର ଦିୟେ । ଓରେ ସୋନାର ନୂପୁର ରାଙ୍ଗା ପାୟ । ଓରେ ନଗର ଦିୟେ ହେଁଟେ ଯାୟ, (ଦେଖ ରେ) ହେଲେ ପଡ଼େ ନିତାଇୟେର ଗାୟ । ଓ ଦେଖ ରେ ନୂପୁର ପଞ୍ଚମ ଗାୟ । ଓରେ ମାରଲ କେନ ନିତାଇୟେର ଗାୟ (ଦେଖ ରେ ରକ୍ତେ ଅଙ୍ଗ ଭେସେ ଯାୟ ।) ଓରେ ଜଗାଇ ବଲେ ମାଧାଇ ଭାଇ, ଏମନ ରୂପ ଆର ଦେଖି ନାଇ, ଏମନ ନାମ ଆର ଶୁନି ନାଇ, (ଓ ଭାଇରେ ଏମନ ନାମ ଆର ଶୁନି ନାଇ ।)

ଖେମଟା ।

ଆୟ ରେ ଆୟ ଜଗାଇ ମାଧାଇ ଆୟ । ହରି-ସଙ୍କୀର୍ତ୍ତନେ ନାଚବି ଯଦି ଆୟ । ଓରେ ମାର ଖେୟେଛି, ନା ହୟ ଆରଓ ଖାବ ଆୟ, (ମାଧାଇରେ, ଓରେ ମାଧାଇ) ତବୁ ହରିର ନାମଟି ନିବି ଆୟ । ଓରେ ମେରେଛେ କଲସୀର କାଣା (ମାଧାଇ ରେ ଓରେ ମାଧାଇ) ଓରେ ତା ବଲେ କି ପ୍ରେମ ଦିବ ନା ଭାୟ । ଓରେ ଏମନି ଦୁ ଭାଇ ଜଗାଇ ମାଧାଇ, ଦୁ-ଭାୟେ ତରବି ଦୁଇ ଭାଇ, ଆୟ । ଓରେ ତୋଦେରେ ସ୍ନାନ କରାବ ଗଙ୍ଗାଜଲେ (ମାଧାଇ ରେ ଓରେ ମାଧାଇ) ଓରେ ହରିନାମେର ମାଲା ଦିବ ଗଲେ । ଓରେ ଆୟ ରେ ମାଧାଇ କାଛେ ଆୟ (ମାଧାଇ ରେ, ଓରେ ମାଧାଇ) ଓରେ ହରିନାମେର ନାଗାଲ ଲୁଟବି ଗାୟ ଆୟ ।

ଝିଂଝି—ଅଡ଼୍‌ଖେମଟା ।

ହରି ଏଇ କର ନିଦାନକାଲେ । ଯେନ ଆମାର ବଦନ, 'ବଂଶୀ-ବଦନ, ଗଙ୍ଗା-ନାରାୟଣ ବଲେ । ଯଖନ ଏ ପ୍ରାଣପାଖୀ, କମଲ-ଆଁଖି କାଟବେ ମାୟା ଶୃଙ୍ଖଲେ । ଆମାର ମନେର ଆଶା, ପୁରିବେ ବାସା, ହେରି ଚରଣ-କମଲେ । (ଯଖନ) ଅର୍ଦ୍ଧନାଭି ହବେ ଜଳ, ପଡ଼ିବେ ଅମଲ ଜଲେ (ତଖନ) ବନ୍ଧୁଗଣେ ଶୁନାୟ ଯେନ ହରିନାମ କର୍ଣ୍ଣମୂଲେ ।

କାଓ୍ୱାଲୀ ।

କୋଥା ଗୋପାଲ ଓରେ ଗୋପାଲ, କୋଲେ ଆୟରେ ନୀଲମଣି । ନା ହେରେ ତୋର ଚାଁଦମୁଖ ଅସ୍ଥିର ହତେଛେ ପ୍ରାଣୀ । ଖେତେ ତୁମି ଯେ କ୍ଷୀର ସର, ଏଇ ଦେଖ ଏନେଛି ସେ ସର, କଟୋରାୟ ରଇଲ ସେ ସର, ସର ଦେଖେ ସରେ ନା ବାଣୀ । ଏସେଛିଲ ବ'ଲେ ବ'ଲେ, କିନ୍ତୁ ତୋମାୟ ଦେଖବେ ବଲେ, ତୋର ଦ୍ୱାରେତେ କତଇ ବଲେ, ଶୁନେ ଯେ ପ୍ରାଣ ବାଁଚେ ନା, ନନ୍ଦେର ବାକ୍ୟ ହଲେ ସ୍ମରଣ, କତ କରେଛିଲ ବାରଣ, ନିଶ୍ଚୟ ହଇଲ ମରଣ, ଏଇ ମନେ ଅନୁମାନ । ଦ୍ୱାରୀ ବଲଗେ ଯା ତୋଦେର ରାଜାରେ, ଯଶୋଦା ଏସେଛେ ଦ୍ୱାରେ, ଭ୍ରମଣ କଚ୍ଛେ ଦ୍ୱାରେ ଦ୍ୱାରେ, ମନେ କି ଜେନେଓ ଜାନ ନା । କ୍ଷୀର ନବନୀର ତରେ, ବେଡ଼ାତେ ଅଞ୍ଚଳ ଧରେ, ଆର ବାଁଧତାମ ଯୁଗଲ-କରେ, ମନେ କର ସକଲ ଜାନ ।

ଢିମେ ଅଡ଼ା ।

ଓରେ କେ ଯାୟ କାଞ୍ଚ ସୋନାର ବରନ ନବୀନସନ୍ନ୍ୟାସୀ । ହେରେ ଗୌରକାନ୍ତି, ହୟ ମନେ ଭ୍ରାନ୍ତି, ଯେନ ଆସି ଭୂମେତେ ଉଦୟ ଶଶୀ । ମରି କି ରୂପ, ହେରି ଅପରୂପ, ରୂପେର ସ୍ୱରୂପ, ଗୌର ରୂପ, ରହିଲ ଅନ୍ତରେ ପଶି । କରେ ଦଣ୍ଡ କମଣ୍ଡଲ, ରୂପେ ଭୁବନ ଉଜ୍ଜ୍ୱଲ, ନିରମଲ କାଞ୍ଚନ-ବରନ ଗୋ ! ମୁଖେ ସୁଧା ମାଖା ବଲେ, ଭାସିଛେ ନୟନ ଜଲେ, ବନା ଛନ୍ଦେ କରଛେ ଭ୍ରମଣ ଗୋ । ଯେନ ଉନ୍ମାଦେର ମତ, କ୍ଷଣେ କ୍ଷଣେ ମୂର୍ଛାଗତ, ସୁଧା-ପ୍ରେମେ ଉନ୍ମତ୍ତ ହୃଦୟ ଉଦାସୀ ।

ଖେମଟା ।

ତାଲେ ତାଲେ ପା ଫେଲେ, ହରି ବଲେ ନାଚ ଭାଇ । ଗଲେ ଗଲେ ସବ ଭୁଲେ ହରିନାମେର ଗୁଣ ଗାଇ । ହାତେ କରତାଲି ଦିୟେ, ସୁରେ ତାଲେ ଲୟ ମିଲିୟେ, ହରି ନାମେର ଭକ୍ତେ ଦିୟେ, ହରିନାମେର ଭିକ୍ଷା ଚାଇ ।

ଝିଁଝି—ଏକତାଲା ।

ଜୟ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ଗୋପାଲ-ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ । ହରି ନାରାୟଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ମାଧବ ମଧୁସୂଦନ । କୃପାମୟ ହରି କରୁଣାସାଗର କୃଷ୍ଣ କଂସ ନାଶନ । ତୁମି କଲିତେ ଛଲିଲେ ହରି, ଛଦ୍ମପଦ ତୁମି ଜଗତେ ଜ୍ଞାନଗହନ ।

ବାଉଲେର ସୁର—ଖେମଟା ।

କାର ଭାବେ ନଦେ ଏସେ, କାଙ୍ଗାଲ ବେଶେ ହରି ହୟେ କଲିଛ ହରି । କାର ଭାବେ ଧରେଛ ଭାବ, ଏମନ ସ୍ୱଭାବ, ତାଓ ଛନ୍ନ ବୁଝିତେ ନାରି । କୋଥା ତୋର ମୋହନଚୂଡ଼ା, ପୀତଧଡ଼ା, ଭଙ୍ଗୀ ତ୍ରିଭଙ୍ଗ ମୁରାରି । କୋଥା ତୋର ସେଇ ଧେନୁର ପାଲ, ଦ୍ୱାଦଶ ରାଖାଲ, କୋଥା ତୋର ନବୀନ ବାଛୁରି;—ଏଖନ ତୋର ମା ଯଶୋଦା ରଇଲ କୋଥା ଶୂନ୍ୟ କରେ ବ୍ରଜପୁରୀ । କୋଥାୟ ତୋର ସଖୀ ସଖା, ସେଇ ବଂଶାଖା, କୋଥାୟ ଅନଙ୍ଗ ମଞ୍ଜରୀ । କୋଥାୟ ତୋର ଗୁଞ୍ଜମାଲା, ଶିଖାୟ ତୋଲା କୋଥାୟ ତୋର ରାଇ କିଶୋରୀ । କାର ଭାବେ ମୁଡ଼ିୟେ ମାଥା, ଛେଡ଼ା କାଁଥା, ନଦେର ହ'ଲି ଦଣ୍ଡଧାରୀ । କାଙ୍ଗାଲ ଅଟଲ ବଲେ, ଶ୍ରୀରୂପ-ଗୃହେବ, ଯୁଗଲ ଚରଣ ସାଧନ କରି ।

ଛଉଟ ।

ଓହେ ଜଗଜୀବନ ! ହରି, ଯାୟ ହେ ଏ ଦାସେର ଜୀବନ ଅକାରଣ ।

ଆମି ଆସିୟେ ସଂସାରେ, ମଜେ ଆଛି ଅସାରେ, ତୋମାୟ ପାସରେ, ଗତି କି ହବେ ହେ କିଷ୍ଟ କଂସାରେ ! (ଓହେ) ତୁମି ଅଗତିର ଗତି, ଆମି ପାତକୀ ଅତି, ଏକବାର ଦେଖାବେ ହେ କେମନ ପତିତପାବନ । ହରି

ଖାମ୍ବାଜ—ଏକତାଲା ।

ହେଲାତେ ରତନ ହାରାଇଁନା ମନ ! ହରି ହରି ବଲ ବଦନେ । ହରି ବୋଲ, ହରି ବୋଲ, ବଲ ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଜାଗରଣେ । ସୌନ୍ଦ-ର୍ଯ୍ୟେର ସୁଖ ହ'ଲନା ବନ୍ଧୁଦେ, ତାହାଲେ ନାମ ରହିବ ଭୂଲାୟେ, ଯେ ନାମେ, ଯେ ପ୍ରେମେ, ହ'ଲେନ ଶୁକଦେବ ସୁଖୀ, ନାରଦ ବୈରାଗୀ, ମହାଦେବ ଯୋଗୀ,—ବେତାଳ ଶ୍ମଶାନେ ମଶାନେ ଯୋଗଧ୍ୟାନେ । ୧ । ମନେ କର ସେଇ ଦିନ ଭୟଙ୍କର, ଅବଶ ଅଙ୍ଗ ଯେଦିନ ହଇବେ ତୋମାର ସେଇ ଦିନେ—ବଦନେ—ଯଦି ବଲିତେ ପାର ନାମ, ପୂରିବେ ମନସ୍କାମ, ଯାବେ ମୋକ୍ଷଧାମ, କଭୁ ଲବେନା ଛୁଁବେନା ଶମନେ । ୨ । ଯେତେ ହବେ ଯେଦିନ ତ୍ୟଜିୟେ ସଂସାର, କୋଥା ରବେ ତୋର ପୁତ୍ରପରିବାର, ସଂସାର ଅସାର,—ଆଁଖି ମୁଦିଲେ ଅନ୍ଧକାର,—ହରିର ଚରଣ କର ସାର, ଯଦି ହବେ ଭବପାର, ରାଖ ଉଚ୍ଚ ମଞ୍ଚ ହରିର ଚରଣେ । ୩ । ଚରଣ ବଲେ ରତ୍ନ ନାଇ ହରିଭଜନେ, ହରିନାମ ସୁଧା ପିୟାଁଓରେ ବଦନେ, କଲିତେ ତରିତେ, ହରିନାମ ବ୍ରହ୍ମମନ୍ତ୍ର, ଯେ ଜନ ଜାନେରେ ନିଶ୍ଚୟ; ତାର କି ଭବେ ଭୟ,---ଭବେ ତରିତେ ପାରିବେ ସେ ରୂପାନେ । ୪ ।

ବାଉଲ ସୁର ।

ହରିନାମ ମହାମନ୍ତ୍ର ହୃଦୟେ ଜପ ରସନା । ପେୟେଛ ମାନବ ଜନ୍ମ ଏମନ ଜନ୍ମ ଆର ହବେନା । ପଦ । ହରି ମାତା, ହରିପିତା, ହରି ତ୍ରିଜଗତେର କର୍ତ୍ତା । ସେଇ ହରି ପରମ ଆତ୍ମା, ଆର କେଉ ନାଇ ହରି ବିନା । ୧ । ହରି ନାମ ମହୌଷଧି, ଯେ ଜନ ଭଜେ ନିରବଧି । ଦୂରେ ଯାୟେ ତାର ଭବବ୍ୟାଧି, ନିରବ୍ୟାଧି ହୟେ ସେଇ ଜନା । ୨ । ଯୋଗୀ ଋଷି ମୁନି ଯାରେ, ସଦାଇ ସାଧନା କରେ । ହରେ କୃଷ୍ଣ ହରେ ହରେ, କୃଷ୍ଣ କୃଷ୍ଣ ହରେ ହରେ । ୩ ॥ ଲକ୍ଷ ଯୋନି ଭ୍ରମଣ କରେ, ମାନବ ଜନମ ପେୟେଛରେ । ହରେ କୃଷ୍ଣ ବଲିଦ ମୂଲେ, ତାଉତ, ବଲିତେ ପାରିଲନାରେ । ୪ ॥

କାଓ୍ୱାଲି ।

ଆମି ମୁକ୍ତି ଚାଇନା ହରି, ପଡ଼ିୟେ ତବ ପଦେ, ତୋମାର ଶ୍ରୀପଦେ, ଭକ୍ତି ଭିକ୍ଷା କରି । ଆମି ଅସିଦ୍ଧ ଯାଇବ, ଚରଣ ସେବିବ, ହଇବ ପ୍ରେମ ଅଧିକାରୀ । ଆମାୟ ଏଇ ଦେଓ ପ୍ରସାଦ, ସେଇ ଅପରାଧ, ଯେନ ଘଟାୟୋ ନା ବଂଶୀଧାରୀ । ଚାନ୍ଦ ହଓୟା ତେମ୍ନି ଚାନ୍ଦ ଖାଓୟା ଭାଲ, ଆମି ଦେଖିଲାମ ଚିନ୍ତା କରି ;— ସାଷ୍ଟି ସାମୀପ୍ୟ, କରି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ, ମୋକ୍ଷ ବାଞ୍ଛା ନାହି କରି । ସେଇ ଯମୁନାର କୂଲେ, ଶ୍ରୀରାସ-ମଣ୍ଡଲେ, ରହିବେ ରାସ-ବିହାରୀ । ଯେନ ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ଆସି, ହୟେ ସେବାଦାସୀ, ଚାମର ବ୍ୟଜନ କରି ।

ରାଗିଣୀ ଇମନ୍-କଲ୍ୟାଣ—ତାଲ ଏକତାଲା ।

ଆର କି ଗୋକୁଲେ ଆଛି ଗୋ ସ୍ୱକୁଲେ, ଦିୟେଛି ସକଲେ କୁଲେ ବିସର୍ଜ୍ଜନ୍ । ହାରାଇତେ କୁଲ, ଗେଲ ଦୁଇ କୁଲ, ଅକୁଲ-ସାଗରେ ମରି ଗୋ ଏଖନ । ଶୁନେଛି ଯେ ଧନ ଶ୍ୟାମେର ବାଁଶରୀ, ସେଇ ଧନ ହେଁଟେ କୁଲ ତ୍ୟାଗ କରି, ହୟେଛି ସକଲେ ଅଧୀନ ତାହାରି, ତାର କରେ କରେ ପ୍ରାଣ ସମର୍ପଣ । ତ୍ୟଜି ଗୃହବାସ, କରି ବନେବାସ, ସ୍ୱାମୀ-ସହବାସ ନାହି ସେ ପ୍ରୟାସ, ଅନ୍ତରେ ନିବାସ କରେ ଶ୍ରୀନିବାସ, ସଦା ତାର ଧ୍ୟାନେ ମନ-ନିଗମନ ।

ତାଲ—ଡାଁସପାହାଡ଼ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଚୈତନ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଦୟା କର ମୋରେ ହେ । ଦୟା କର ମୋରେ ପ୍ରଭୁ କୃପା କର ମୋରେ ହେ ॥ (ଭଜନ ଜାନି ନା ହେ) (ଆମି) ଜନମେ ଜନମେ ଯେନ ତୋମାୟ ନା ପାସରି ହେ (ପ୍ରଭୁ ଆମାୟ ଭୁଲାଇଓ ନା ହେ) ଆମାୟ କିଙ୍କର କରିୟା ରେଖ ବୈଷ୍ଣବେର ଘରେ । ପ୍ରଭୁ ସଂସାର ଭୁଜଙ୍ଗ ଯେନ ନା ଦଂଶୟେ ମୋରେ । ପ୍ରଭୁ ଆମାୟ ଦେଖୋ ଦେଖୋ ହେ ॥

କୀର୍ତ୍ତନ ।

ବୃନ୍ଦାବନ-ବିଲାସିନୀ, ରାଇ ଆମାଦେର, ରାଇ ଆମାଦେର ରାଇ ଆମାଦେର, ଆମରା ରାଇୟେର, ରାଇ ଆମାଦେର । ଶୁକ ବଲେ ଆମାର କୃଷ୍ଣ ମଦନମୋହନ । ଶାରୀ ବଲେ ଆମାର ରାଧା ବାମେ ଯତକ୍ଷଣ, ନୈଲେ ଶୁଧୁଇ ମଦନ । ଶୁକ ବଲେ ଆମାର କୃଷ୍ଣ ଗିରି ଧରେଛିଲ । ଶାରୀ ବଲେ ଆମାର ରାଧା ଶକ୍ତି ସଞ୍ଚାରିଲ, ନୈଲେ ପାରବେ କେନ । ଶୁକ ବଲେ ଆମାର କୃଷ୍ଣେର ମାଥାୟ, ମୟୂର ପାଖା । ଶାରୀ ବଲେ ଆମାର ରାଧାର ନାମଟି ତାତେ ଲେଖା, ଐ ଯେ ଯାୟ ଗୋ ଦେଖା । ଶୁକ ବଲେ ଆମାର କୃଷ୍ଣେର ଚୂଡ଼ା ବାମେ ହେଲେ । ଶାରୀ ବଲେ ଆମାର ରାଧାର ଚରଣ ପାବେ ବଲେ, ଚୂଡ଼ା ତାଇତେ ହେଲେ । ଶୁକ ବଲେ ଆମାର କୃଷ୍ଣ ଯଶୋଦାର ଜୀବନ । ଶାରୀ ବଲେ ଆମାର ରାଧା ଜୀବନେର ଜୀବନ, ନୈଲେ ଶୂନ୍ୟ ଜୀବନ ॥ ଶୁକ ବଲେ ଆମାର କୃଷ୍ଣ ଜଗତ୍ ଚିନ୍ତାମଣି । ଶାରୀ ବଲେ ଆମାର ରାଧା ପ୍ରେମ-ପ୍ରଦାୟିନୀ, ସେ ତୋମାର କୃଷ୍ଣେ ଜାନି ॥ ଶୁକ ବଲେ ଆମାର କୃଷ୍ଣେର ବାଁଶୀ କରେ ଗାନ । ଶାରୀ ବଲେ ସତ୍ୟ ବଟେ ବଲେ ରାଧାର ନାମ, ନଇଲେ ମିଛାଇ ଗାନ ॥ ଶୁକ ବଲେ ଆମାର କୃଷ୍ଣ ଜଗତେର ଗୁରୁ । ଶାରୀ ବଲେ ଆମାର ରାଧା ବାଞ୍ଛା-କଳ୍ପତରୁ, ନୈଲେ କେ କାର ଗୁରୁ ॥ ଶୁକ ବଲେ ଆମାର କୃଷ୍ଣ ପ୍ରେମେର ଭିଖାରୀ । ଶାରୀ ବଲେ ଆମାର ରାଧା ଲହରୀ ଲହରୀ, ପ୍ରେମେର ଢେଉ କିଶୋରୀ ॥ ଶୁକ ବଲେ ଆମାର କୃଷ୍ଣେର କଦମତଳାୟ ଥାନା । ଶାରୀ ବଲେ ଆମାର ରାଧା କରେ ଆନାଗୋନା, ନୈଲେ ଯେତ ଜାନା ॥ ଶୁକ ବଲେ ଆମାର କୃଷ୍ଣ ଜଗତେର କାଲୋ ଶାରୀ ବଲେ ଆମାର ରାଧାର ରୂପେ ଜଗତ୍ ଆଲୋ, ନୈଲେ ଆଁଧାର କାଲୋ ॥ ଶୁକ ବଲେ ଆମାର କୃଷ୍ଣେର ଶ୍ରୀରାଧିକା ଦାସୀ । ଶାରୀ ବଲେ ସତ୍ୟ ବଟେ ସାକ୍ଷୀ ଅଛେ ବାଁଶୀ, ନୈଲେ ହତୋ କାଶୀବାସୀ ॥ ଶୁକ ବଲେ ଆମାର କୃଷ୍ଣ କରେ ବରିଷଣ । ଶାରୀ ବଲେ ଆମାର ରାଧା ସ୍ଥଗିତ ପବନ, ସେ ସେ ସ୍ଥିର ପବନ ॥ ଶୁକ ବଲେ ଆମାର କୃଷ୍ଣ ଜଗତେର

ଦାନ । ସ୍ୱାମୀ ବଲେ ଆମାର ରାଧା ଜୀବନ କରେ ଦାନ, ଥାକେ କ ଆପନ ପ୍ରାଣ ॥ ଶୁକ ସାରୀ ଦୁଜନାର ଦ୍ୱନ୍ଦ ଘୁଚେ ଗେଲ । ରାଧାକୃଷ୍ଣେର ପ୍ରୀତେ ଏକବାର ହରି ହରି ବଲ ;—ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦାବନେ ଚଲ ॥

ଶ୍ରୀରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ଆରତି ।

ରାଗିଣୀ ଗୌରୀ ।

ଜୟ ଜୟ ରାଧା କୃଷ୍ଣେ ଷରୁନ ଗୁଞ୍ଜାର । ଝିଛନ ଆୟୁଣ୍ଠ ହାତ୍‌କଲହାର ॥ ପାଟ ପଟାମ୍ବର ଓଢ଼େ ନୀଲ ସାଡ଼ୀ, ସୀଥକ ସିନ୍ଦୁର ଯାତ୍ର କଲିହାରୀ । ବେଶ ବନାଓଲ ପ୍ରିୟ ସହଚରୀ, ରତନ ସିଂହାସନେ ବୈଠଲ ଗୋରୀ । ଚୌଦିକେ ସଖୀଗଣ ଦେଇ କରତାଲି, ଆରତି କରତହି ଲଳିତା ପିୟାରୀ । ରତନ ଜଡ଼ିତ ମନ ମାଣିକ ମୋତି, ଝଲମଲ ଆଭରଣ ପ୍ରତି ଅଙ୍ଗେ ଜ୍ୟୋତି । ଚୌଦିକେ ସହଚରୀ ମଙ୍ଗଲ ଗାଓଇ, ପ୍ରିୟ ନର୍ମ ସଖୀଗଣ ଚାମର ଢୁଲାଓଇ । ଓ ପଦ ପଙ୍କଜ ସେବନ କି ଆଶା । ଦାସ ମନୋହର କରତ ଭରସା ॥

ଶ୍ରୀଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାତଃକାଳ ମଙ୍ଗଳ ଆରତି ।

ରାଗିଣୀ ଲଳିତ—ତାଳ ଝମ୍ପକ ।

ମଙ୍ଗଳ ଆରତି ଗୌର କିଶୋର । ମଙ୍ଗଳ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ଯୋଡ଼ହି ଯୋଡ଼ ।
ମଙ୍ଗଳ ଶ୍ରୀଅଦ୍ୱୈତ ଭକତହି ସଙ୍ଗେ । ମଙ୍ଗଳ ଗାଓତ ପ୍ରେମ ତରଙ୍ଗେ ॥
ମଙ୍ଗଳ ବାଜତ ଖୋଲ କରତାଲ । ମଙ୍ଗଳ ହରିଦାସ ନାଚତ ଝଷାଲ ।
ମଙ୍ଗଳ ଧୂପ ଦୀପ ଲଇୟା ସ୍ୱରୂପ । ମଙ୍ଗଳ ଆରତି ଅତି ଅପରୂପ ।
ମଙ୍ଗଳ ଗଦାଧର ହେରି ପହୁଁ ହାସ । ମଙ୍ଗଳ ପଣ୍ଡିତ ଦୀନ କୃଷ୍ଣ ଦାସ ॥

ରାଗିଣୀ ଭୈରବୀ—ତାଳ ଏକତାଲୀ । (ଆରତି)

ଜୟ ଜୟ ମଙ୍ଗଳ ଆରତି ଦୁହୁଁକ । ଶ୍ୟାମ ଗୋରୀ ଛବି ଉଠତ ଝଲକି ଧୁ । ନବଘନ ଯେନ ସ୍ଥିର ବିଜୁଲୀ ବଗଲେ । ତାହେ ମଣି ଆଭରଣ ଅଙ୍ଗ ସାଜେ ॥ କନକ ଲଇ ଦୀପାବଳୀ ହେମ ଥାଳୀ । ଆରତି

କରତହିଁ ଲଳିତା ଅଁଳୀ ॥ ଜୟଜୟ ସବହୁଁ ସଖୀଗଣ ଗାଓରେ । କୋଇ କରତାଲ ଦେଇ କୋଇ ବାଜାଓସେ । କୋଇ କୋଇ ସହଚରୀ ମନହିଁ ହରଷେ । ଦୁହୁଁକ ଅଙ୍ଗ ପର କୁସୁମ ବରଷେ ॥ ଉଦ୍ଧବ ଦାସ କହତହିଁ ଚଲସମଁ ଆଶେ । ଦୁହୁଁ ରୂପ ମାଧୁରୀ ହେରଇତେ ଆଶେ ॥

ପ୍ରଭାତ ସଙ୍ଗୀତ ।

ଜୟ ଯଜ୍ଞେଶ୍ୱର ଜଗଦୀଶ୍ୱର ଜଗନ୍ନାଥ ଜଗଜ୍ଜୀବନଂ । ହୃଷୀକେଶ ହରି, ରାସବିହାରୀ ରମାନାଥ ରାଧାରମଣଂ । ହରି ବିଶ୍ୱମ୍ଭର, ବଂଶୀଧର, ଶ୍ରୀଧର ଗିରିଧର ତୁମି ଅନାଥେର ନାଥ, ଶ୍ରୀପତି ଶ୍ରୀନାଥ ଦୀନାନାଥ ଦୀନ-ତାରଣଂ । ତ୍ରିଲୋକପାଳକ ବାଲକବେଶ, କର ବାସୁଦେବେର ଦୁଃଖ ନାଶନଂ । ତୁମି ନରକାନ୍ତକାରି ହରି ହେ, ନରକାନ୍ତ ଧରି; କର ନର-କୁଲେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣଂ । ଭକତ ବତ୍ସଲ ଭବତାରଣ; ଦନୁଜ ଭୟ ଭଞ୍ଜନ ତୁମି ଗୋଲୋକେର ପତି; ଅଗତିର ଗତି; ଗୋକୁଲଚନ୍ଦ୍ର ଗୋପୀମୋହନଂ । ହରି ଦାମୋଦର ଦ୍ୱାରକାନାଥ; ଦୈତ୍ୟକୁଲ ନାଶନଂ । ତୁମି ଦୂର୍ବାଦଳ ଶ୍ୟାମ (ହରି ହେ) ରୂପ ଅନୁପମ; ରାମରୂପେ ନାଶ ରାବଣଂ । ହରି; ମୁକୁନ୍ଦମୁରାରି; ହେ ମନୋହାରି; ହରି ବୈକୁଣ୍ଠ ବାମନ, ତୁମି ହରବନ୍ଧୁ ବନ୍ଧୁ ନରବନ୍ଧୁ; କରେ ତବ ସେବନ । ଓହେ ଶ୍ରୀନିବାସ; ହୃଦେ କର ବାସ; ବାସନା ପରେ ନିବେଦନ; ସଦାଇ ଶ୍ମଶାନେତେ ବାସ; କରେନ କୃତ୍ତିବାସ; କରେ ତବ ପଦ ସେବନଂ । ସୁନ୍ଦର ଶିରୋମଣି; ତୁମି ଚନ୍ଦ୍ରାନନ; ନାରଦ ଆଦି ଧ୍ୟାନେର ଧନଂ । ହେର କରୁଣା କଟାକ୍ଷେ; ଅକିଞ୍ଚନ ପକ୍ଷେ; କର ରକ୍ଷେ ଭୟଭଞ୍ଜନଂ ।

ମଲ୍ଲାର ଝିଁଝିଟ —ଏକତାଲା ।

ଆୟ ରେ ଆୟ ହରି ବଲେ ବାହୁ ତୁଲେ ନେଚେ ଆୟ ।
ଡାକିଲେ ହରି ରଇତେ ନାରେ, ଶିଖିବେ ତୋରେ ସଙ୍ଗାପାୟ ॥
କାଜ କି ଆର କାମନା, ହରିପଦେ ପ୍ରାଣ ସଁପନା, ହରିନାମ କାରୁ ନୟ ମାନା,—ହରିନାମେର ପନେ, ହରି କହିଁକେ, ନାମେର ଗୁଣେ ତରେଯାୟ

ଖାମ୍ବାଜ୍—ଯତ୍ ।

ଏସ ରେ କାନାଇ, କୋଥା ଆଛୁ ଭାଇ, ମୁରଲୀରବେ ରାଖାଲ ଦେଖନା ଦେଖନା । ଅନ୍ତରେ ଗୋପାଲ ବ୍ରଜେର ରାଖାଲ, ତୋମାବିନେ ଆର କିଛୁଇ ଜାନେ ନା । ଗୃହବଧୂକେ ସେଇ ଦଧି ରଛାଲି, ଗୋଠେ ଗିୟେ ଖେଲି ଏସ ବନମାଲୀ, ଲୟେ ବନଫଲ ଭକ୍ଷେ ବଁଧେ ଜଲ, ଓରେ କାନୁ ! ତୋରେ ଆର କି ପାବ ନା ? ହାମ୍ବାରବେ ଧେନୁ ଡାକଛେ ତୋମାୟ, ସକାତରେ ଗୃନ୍ଧ ଦୂର ଯମୁନାୟ, ବିନ ନା ମରଣେ ଆଖି ଜଲେ ଭାସେ, ତୁମି କି ବେଦନା ବୁଝ ନା ବୁଝ ନା ।

ବଗସ—କାଓୟାଲୀ ।

ଦେଖେ ଏଲାମ ଗୃଜକୁମାରୀ । କୁଞ୍ଜ ପ୍ରାନ୍ତେ ଧରାସନେ, ଅମୂଲ୍ୟ ଧନ ନିଷ୍ଠ ଧନେ, ନୟନେ ବହିଛେ ବାରି ॥ ମୁଦିତ ଯୁଗଲ ଆଁଖି, ଧୂଲାୟ ଅଙ୍ଗ ଅଛେ ଢାକି, ଚୂଡ଼ା ଧଡ଼ା କୋଥାୟ ବା କି, ଅଚୈତନ୍ୟ ବଂଶୀ-ଧାରୀ ॥ ଥେକେ ଥେକେ ଉଠ୍‌ଛେନ କେଁଦେ, କୋଥାୟ ରାଧେ କୋଥାୟ ରାଧେ, ମାନ କ୍ଷମା ଦେ, ମାନ କ୍ଷମା ଦେ, ମରି ଗୋ ମରି ମରି ॥ ଜାର ଶ୍ୟାମେର ସେ ଲାବଣ୍ୟ, ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାପେକ୍ଷା ଅନେକ ଭିନ୍ନ, ଆଭରଣ ସକଲ ଛିନ୍ନ ଭିନ୍ନ, ଜୀର୍ଣ୍ଣ ଶୀର୍ଣ୍ଣ ସେ ମୁରାରି ॥

ମୋଲ୍ଲାର--ଏକତାଲ ।

ସବେ ମିଲେ, ଡାକ ହରି ବଲେ, ଏସ ହରି ହୃଦି ମାଝେ ।
ଦେଖ ଦେଖା, ଦୀନ ହୀନ ସଖା, ଭକତ ବତ୍ସଲ ସାଜେ ॥
ପ୍ରାଣ ଖୁଲେ ଓହେ ନାଗର ନାଗରୀ, ଏସ ଏସ ସବେ ବଲ ହରି ହରି,
ପ୍ରେମ ଭିଖାରୀ ! ଏସ ତ୍ୱରା କରି, ହରି ହରି ଓଇ ବାଜେ ॥
ହରିନାମେ ଅଜ ମାତବ ସକଲେ, ନାଚବ ଗାଇବ ହରି ହରି ବଲେ,
ଆନନ୍ଦେ ଭାସିବେ, କରତାଲି ଦିବେ, ହେରିବ ପ୍ରେମିକ ରାଜେ ॥
ବାଞ୍ଛା-କଲ୍ପତରୁ କାମନା ପୂରିବେ, ନହେ ହରି ମରି ଲାଜେ ॥

ଝିଁଝିଟ—ଏକତାଲା ।

ଆୟ ରେ ଆୟ କାନାଇ ଭାଇ; ଆୟନା ରେ ଗାଇ ବନ୍ଧେ ଯାଇ ।
ତନ ଧନ ନା ଦେଖେ ତୋହେଦର ; ତୁହିଁ ମା ଯଶୋଦା ଦେବେ ନାଇ ।
ସବାକାର ପ୍ରାଣ ହରନ କ'ରେ, କେମନ କରେ ଅପନ ଥାକେ,
ଏ ଛାର ମଥୁରା ପୁରେ, ସବ ଭୁଲେ ରୟେଛ ଭାଇ ।
ଗୋଠେର ଖେଲା କଦମ୍ବତଲା କହୁଇ, କି ଆର ମନେ ନାଇ ।।

ଖାମ୍ବାଜ୍—ଦାଦରା ।

ଶ୍ରବଣ ଭ'ରେ ଶୋନରେ ଓଇ ବାଁଶୀ ବେଜେଛେ । ନୟନ ଭ'ରେ ଦେଖ୍ରେ ଦେଖ୍ରେ କାନୁ ଏସେଛେ ।। ଚୈଲେ କେନ ଧେନୁଗୁଲି, ଯାଚ୍ଛେ ଫିରେ ଆଁଖି ମେଲି, ଶୁକ୍ ଶାରି କୁଲ ଆପନା ଭୁଲି, କେନ ମେତେଛେ । ଓପାରେ ଥେକେ ଜଲେର ଶିଙ୍ଗେ ଧୂଧୂ ବେଜେଛେ ।। ଉଠ୍ଲେ ଦୁଧାର ଧବଳ କାୟା, ଲୁପ୍ତେ ଏବାର ଶ୍ୟାମଲ ଛାୟା, ଯାଦାର କାଲୋୟ ମିଶିୟେ କିୟେ ଏକ ହୟେଛେ ।।

ଆୟରେ ସବେ ଭାଇ, ଖୋଲ କରତାଲେ ଆନନ୍ଦେ ହରି ଗୁଣ ଗାଇ ରେ ।
(ଆୟରେ) ହରିବଲେ ବାହୁ ତୁଲେ ନାଚିୟେ ବେଡାଇ ରେ । ପଦ ।
ହରେ କୃଷ୍ଣ ହରେ ହରେ, ଗାଓ ସବେ ପ୍ରାଣଭରେ ରେ,
ହରି ନାମେ ମାତି ପ୍ରେମେ ଧୂଲାତେ ଲୋଟାଏ ରେ । ୧ ।
ହରେ କୃଷ୍ଣ ହରେ ରାମ, ଗାଓ ସବେ ଅବିରାମ ରେ,
ହରି ବଲେ ଅବହେଲେ ନୟନ ଏଡ଼ାଇ ରେ । ୨ ।
କଲି କଲୁଷନାଶନ, ହରି ନାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ରେ,
ଅନର୍ପିତ ଜଗତେ ଚୈତନ୍ୟ ନିତାଇ ରେ । ୩ ।
ଧର୍ମ ଅର୍ଥ ମୋକ୍ଷ କାମ, ସବସାର ହରି ନାମ ରେ,
ହରି ରସେ ଭକ୍ତି ବଶେ ମାତିୟେ ବେଡାଇ ରେ,
ହରି ହରି ବଲ ସବେ, ହବ ପଦେ ଦାସ୍ୟ ପାବେ ରେ,
ଭିଗର ବନ୍ଧୁ ଭଣେ ସଂକୀର୍ତ୍ତନେ [illegible] ବଜାଇ ରେ । ୪ ।

ଜଂଲା—ଖେମଟା ।

ଯମୁନେ ଏଇ କି ଭୂମି ସେଇ ଯମୁନେ ପ୍ରବାହିନୀ । ଓ ଯାର ତମାଲ ତଟେ, ରୂପେର ହାଟେ, ବିକାତୋ ନୀଲକାନ୍ତମଣି ॥ କୋଥା ସେ ବ୍ରଜେର ଶୋଭା, ଗୋପିକା ହୃଦୟେ ମଦନାଲୋଭା, କୋଥା ଶ୍ରୀଦାମ ବଲରାମ ସୁବଲ ସୁଦାମ ;—କୋଥାସେ ସୁନୀଲ ତନୁର ଧେନୁ ବେନୁ ମା ଯଶୋଦା ସେହିନୀ । କୋଥା ନନ୍ଦ ଉପାନନ୍ଦ, ମା ଯଶୋଦାର ପ୍ରାଣଗୋବିନ୍ଦ, ଧଡ଼ା ଚୂଡ଼ା ପରି କୋଥା ନୀଲମଣି ; କୋଥା ସେ ବସନ ଚୁରି, ବ୍ରଜ-ନାରୀର ସୁଚତୁରା ମା କାତ୍ୟାୟନୀ ॥ କୋଥା ଗୌରୀ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ; କୋଥା ବା ସେ ଜଳକେଳି କୋଥା ଲଳିତା ସଖୀ ସୁହାସିନୀ ; କୋଥା ସେ ବଂଶୀ ଧାରୀ ଗୋପବିହାରୀ ବାମେତେ ରାଇ ବିନୋଦିନୀ । କୋଥା ସେ ନୂପୁର ଧ୍ୱନି, ନା ବାଜେ କିଙ୍କିଣୀ ; ମଧୁର ହାସି ମଧୁର ବାଂଶୀ ନାହି ଶୁନି, ଓ ଯାର ମୋହନ ସୁରେ, ଉଜାନ ବହେ, ବହିତୋ ଭୂମି ଅପନି । ତୋମାର ତଟେ ତଟେ, ତୋମାର ଘାଟେ ଘାଟେ, ତୋମାର ସନ୍ନିକଟେ କଇ ସେ ଧନୀ, ଓ ଯାର ମାନେର ଲାଗି ମୋହନ ଚୂଡ଼ା ଲୁଟାଇଲ ଧରଣୀ ॥ ଦେଖାଇୟା ଦାଓ ଆମାରେ, ଯମୁନେ ସେଇ ବାମାରେ, ଅନାଥେର ନାଥ ହୃଦମାଝାରେ ସା ଦୁଖାନ ; ପରିବ୍ରାଜକ ବଲେ ଚରଣ ତଲେ, ଲୁଟାଇ ଶିର ଦିନ ଯାମିନୀ ॥

ଭୈରବୀ—ଆଡ଼ଖେମଟା ।

ତୋରା କେ ନବି ଲୁଟେ ଲୁଟେ ନେ, ନିତାଇଚାଁଦେର ପ୍ରେମେର ବାଜାରେ । ପ୍ରେମେର କର୍ତ୍ତା ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ, ସାଙ୍ଗ ହଇଲା ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ, ମୁନସୀଗିରି ଦଲ ଅଦ୍ୱୈତେରେ ;—ଓରେ ହରିଦାସ ଖାଜାଞ୍ଚି ହୟେ ପ୍ରେମ ବିଲାଇଛେ ନଗରେ । ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ମହେଶ୍ୱର, ଯାରେ ଭାବେ ନିରନ୍ତର, ଧ୍ୟାନ କରିୟେ ନାପାଇଲ ଯାହାରେ;—ଓରେ ନାରଦ ମୁନି ମଗ୍ନ ହୟେ, ବୀଣାଯନ୍ତ୍ରେ ଗାନ କରେ । ରୂପ ସନାତନ ଦୁଭାଇ ଅସି ପ୍ରେମେର ବାଜାରେ ବସି, ଅନନ୍ତେରେ ବେଚ୍ କେନା କରେ, ;—ଓରେ ! ସାଂ ବସ୍ତା ପେଲେ ସୋନା, କତେଛେ ଓଜନ କରେ ॥

ରାଗିଣୀ ଲଳିତ—ତାଳ ଖଯ୍ରା । (ଆରତି ।)

ମଙ୍ଗଳ ଆରତି ଯୁଗଳ କିଶୋର । ମଙ୍ଗଳ ସଖୀଗଣ ଯୋଡ଼ଇ ଯୋଡ଼ ॥ ରତନ ପ୍ରଦୀପ କରୁ ଝଲମଲ ଥୋର । ଝଲକତ ବଧୂମୁଖ ଶ୍ୟାମ ସୁଗୋର ॥ ଲଳିତା ବିଶାଖା ଆଦି ପ୍ରେମ ଆଗୋର । କରି ରତି ମଙ୍ଗଳ ଦୁହୁଁ ଦୋହା ହେର ॥ ଗାଓତ ଶୁକ ପିକ ନାଚତ ମୋର । ଚାନ୍ଦ ଉପେଖି ମୁଖ ନିରଖେ ଚକୋର ॥ ବାଦ୍ୟ ଘଣ୍ଟା ବାଜେ ବାଜେ ଘନ ଘୋର । ଶ୍ୟାମାନନ୍ଦ ଆନନ୍ଦେ ବାଜାୟ ଜୟ ଢୋଲ ॥

ରାଗ---ତାଳ ଲୋଫା ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚୈତନ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଦୟା କର ମୋରେ । (ଦୟା କର ମୋରେ ପ୍ରଭୁ ଦୟା କର ମୋରେ) ତୋମା ବିନେ କେ ଦୟାଲୁ ଜଗତ୍ ସଂସାରେ ॥ (ଏ ଜଗତେ ଆର ନାଇ ରେ) ପତିତ ପାବନ ହେତୁ ତବ ଅବତାର୍ । (ଏଇ ଅଷ୍ଟାବିଂଶ କଲିଯୁଗେ) ମୋ ସମ ପାତକୀ ପ୍ରଭୁ ନା ଆଛିବେ ଆର ॥ (ଏଇ ଜଗତ୍ ମାଝେ) ହାହା ପ୍ରଭୁ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ପ୍ରେମାନନ୍ଦ ସୁଖୀ । (ଆର ଆମାର କେଉ ନାଇ ହେ) କୃପାବଲୋକନ କର ଆମି ବଡ଼ ଦୁଃଖୀ ॥ (ଏମନ ଦୁଃଖୀ ଆର ପାବେ ନା) ଦୟା କର ସୀତାପତି ଅଦ୍ୱୈତ ଗୋସାଇଁ । (ତୁମିଇ ତ ଗୌରାଙ୍ଗ ଦିଲେ) ତବ କୃପାବଲେ ପାଇ ଚୈତନ୍ୟ ନିତାଇ ॥ ହା ସ୍ୱରୂପ ସନାତନ ରୂପ ରଘୁନାଥ । ଭଟ୍ଟଯୁଗ ଶ୍ରୀଜୀବ ହା ହା ପ୍ରଭୁ ଲୋକନାଥ ॥ ଦୟା କର ଶ୍ରୀଆଚାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀନିବାସ । ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସଙ୍ଗେ ମାଗେ ନରୋତ୍ତମ ଦାସ ॥

କୀର୍ତ୍ତନ ।

ବେଳ ଗେଲ, ହରି ବଲ, ହରି ବଲ ଭାଇ । ହରି ନାମ ବିନା ଜୀବେର ଅନ୍ୟ ଗତି ନାଇ ॥ ସାଁଜେର ଆକାଶ ଆଁଧାର ହୋଲ, ଭବେର ଖେଲା ଫୁରାଲୋ ଏଲୋ, ହରି ହରି ବଲେ (ହରିବୋଲ ବଲରେ ଭାଇ ; ବଲ ନେଚେ ନେଚେ ଦୁଟି ବାହୁ ତୁଲେ ; ଏକବାର ପ୍ରେମେତେ ହୃଦୟ ଖୁଲେ ; ଇତ୍ୟାଦି) ଚଲ ଭବପାରେ ଯାଇ ।

ତାଳ---ଝଓଠ ।

ଦୀନନାଥ ହେ---କର ଏ ଦୀନେର ସେଇ ଦିନେର ଉପାୟ । ଯଖନ ଘଟିବେ ପଞ୍ଚତ୍ୱକାଲ, ଯମସୈନ୍ୟେ ଆସିବେ କାଲ, ଘଟାବେ ଜଞ୍ଜାଲ । ତଖନ ନନ୍ଦଲାଲ ସ୍ଥାନ ଦିଓ ଐ ରାଙ୍ଗା-ପାୟ ।। ଓହେ ଦୟାମୟ, ତୁମି ଦୟାମୟ, ଯେ ସବ ଦୁଷ୍ଟ ହୟ, ସେ ସବ କିଛୁ ନୟ,—ହରି ତବ ନାମ କରି ଛଲେ, ପାଁକ ଦିୟେ ସେ ଢାଲେ, ପୁତ୍ରେ ନେ ବଲେ,—ବଲେ ନାରାୟଣ ଅଜାମିଲ ବୈକୁଣ୍ଠେ ଯାୟ । ତୋମାର ବେଦେ କୟ, ନାଶ ଭବେର ଭୟ, ଶୁନ ଓହେ ଦୀନ ଦୟାମୟ ; ହରି ତୋମାର ଐ ରାଙ୍ଗା ପାୟ, ଅନ୍ତେ ନା ସ୍ଥାନ ପାୟ ତାର ଆର ନାଇ ଉପାୟ । ଆସି ଶମନ ତାୟ ଆପନ ଜୋରେ ଲୟେ ଯାୟ ।।

ନନ୍ଦୋତ୍ସବ-- ଝୁମୁର ।

ନନ୍ଦ ନାଚେ ରେ--ନନ୍ଦ ନାଚେ ରେ--(ଧୂୟା ନନ୍ଦନ ପାଇୟା)

ସ୍ୱରଗେ ଦୁନ୍ଦୁଭି ବାଜେ ନାଚେ ଦେବଗଣ । ହରି ହରି ହରି ଧ୍ୱନି ଭରିଲ ଭୁବନ ।। ବ୍ରହ୍ମା ନାଚେ ଶିବ ନାଚେ ଆର ନାଚେ ଇନ୍ଦ୍ର । ଗୋକୁଲେ ଗୋୟାଲା ନାଚେ ପାଇୟା ଗୋବିନ୍ଦ ।। ନନ୍ଦେର ମନ୍ଦିରେ ରେ ଗୋୟାଲା ଆଇଲ ଧାୟେ । ହାତେ ଲାଠି କାଂଧେ ଭାର ନାଚେ ଥୈୟେ ଥୈୟେ । ଦଧି ଦୁଗ୍ଧ ଘି ତ ଘୋଲ ଅଙ୍ଗନେ ଢାଲିୟେ । ନାଚେ ରେ ନାଚେ ରେ ନନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ପାଇୟେ ।। ଆନନ୍ଦ ହଇଲ ବଡ଼ ଆନନ୍ଦ ହଇଲ । ଏ ଦାସ ଶିବାଇର ମନ ଭୁଲିୟା ରହିଲ ।।

ତାଳ--ଦଶକୁଶୀ ।

ଆରେ ଓଇ ଦେଖ ରେ । (ଧୂୟା) ଶ୍ୟାମେର ବାମେ ନବୀନ କିଶୋରୀ । ରୂପେ କୁଞ୍ଜବନ କରେଛେ ଆଲୋ ରେ—ଯୁଗଲ ରୂପେ ବୃନ୍ଦାବନ କରେଛେ ଆଲୋ ରେ—ଯେମନ ହେମେ ବାଁଧା ନୀଲମଣି ରେ—ରୂପେ ରାଈ କାନୁ ଉଭୟ ପ୍ରେମ ରେ—କିଶୋରୀ କିଶୋରୀ ରୂପେ ରେ ।।

ଭାଲ---ଏକତାଲି ।

ଘାଁଟେର ହରି ବଲିଚେ ନୟନ ଝରେ—ଭାସିଇ ଦୁଲିଇ ଏସେଛେ ରେ—ଯାଯ୍ ମା ଯଶୋଦାର ନୟନ ଭାସ ଛାଁସିଇ ଦୁ-ଖିଇ ଏସେଛେ ରେ—ଓରେ ଯାସ୍ ବ୍ରଜେର କାନାଇ ବଲିଇ, ଭାସିଇ ଦୁ-ଲିଇ ଏସେଛେ ରେ--କଲିଂଗାଦେର ଦିଶା ମଲିନ ହେରେ, ତସ ପାତକୀ ତରିବ ବଲେ---ଯାସ ମାର ଖେଯେ ପ୍ରେମ ଯାଚେ, ଛାସିଇ---ଭାସିଲ ଦୁ-ଲିଇ ଏସେଛେ ରେ ॥

ରାମକେଲି—କାଓଯାଲି ।

ଜୟ ନାରାୟଣ କୃଷ୍ଣପରାୟଣ ଶ୍ରୀପତି କମଲାକାନ୍ତ ।
ନାମ ଅନନ୍ତ କାଁହା ଲଗ ବର୍ଣ୍ଣି, ଶେଷ ନା ପାୟୋ ଅନ୍ତ ।
ଶିବ ସନକାଦି ଆଦି ବ୍ରହ୍ମାଦିକ ନାରଦ ଧ୍ୟାନ ଧରନ୍ତ ।
ରାମରୂପଧର ରାବଣ ମାରେ ଲୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ ବଲବନ୍ତ ।
ବାସୁଦେବଗୃହେ ଜନମ ଲିୟୋ ଧିଁଯନ୍ତ ନାମ ଯଦୁନାଥ ।
ନୃସିଂହରୂପ ଧରେ ଅସୁର ସଂହାରେ କଂସକୋ କେଶ ଗହନ୍ତ ।
ଜଗନ୍ନାଥ ଜଗମଗ ଚନ୍ଦ୍ରାମନ ବୈଠ ରହେ ନେହ ଚନ୍ତ ।
ଦଶମସ୍କନ୍ଧ ଭାଗବତ ଲାଓସେ ସୁରଦାସ ଭଗବନ୍ତ ।

ସିନ୍ଧୁ ମିଶ୍ର – ଏକତାଲା ।

ହାରେ ରେ-ରେ-ରେ ଉଠରେ କାନାଇ ବେଲା ହଲ ଚଲ ଗୋଠେ ଯାଇ । ଆୟ ରେ କାନୁ ଆୟ । ଉଠରେ ଗୋପାଲ ଡାକାଯେ ରାଖାଲ ପଥପାନେ ସବେ ଚାୟ । ବେଲା ହ'ଲେ ଚଲ ଗୋଠେ ଖେଲା କରି, କଦମତଲାୟ ବାଜାୟ ବାଁଶରୀ, ଦାଁଡ଼ାଯେ ପାୟ ପାୟ । ବନ ଫୁଲ ତୁଲେ ସାଜାବ ତୋରେ. ଆଁୟ ଆୟ କାନୁ ଓ ରେ ଓ ରେ, ବ୍ୟାକୁଲ ଧେନୁ ନାହିଁ ଶୁନେ ବେନୁ, କାନନେ ନାହି ଯାୟ । ଶୁନ ହମ୍ବାରବେ ଡାକେ ତୋରେ ଧେନୁ, ବନେ ଯେତେ ନାହି ଚାୟ ॥

ଦେଶମିଶ୍ର—ଏକତାଲ ।

କେଶବ କୁରୁ କରୁଣା ଦୀନେ କୁଞ୍ଜକାନନଚାରୀ । ମାଧବ ମନୋ-ମୋହନ ମୋହନ-ମୁରଲୀ-ଧାରୀ । ହରି ବୋଲ ହରି ବୋଲ ହରି ବୋଲ ମନ ଆମାର । ବ୍ରଜକିଶୋର କାଳୀୟ-ହର କାତର-ଭୟଭଞ୍ଜନ, ନୟନ ବାଁକା ବାଁକାଶିଖି-ପାଖା, ରାଧିକା-ହୃଦ-ରଞ୍ଜନ । ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ-ଧାରଣ, ବନ-କୁସୁମଭୂଷଣ, ଦାମୋଦର କଂସ-ଦର୍ପହାରୀ, ଶ୍ୟାମ ରାସ-ରସବିହାରୀ । ହରି ବୋଲ ହରି ବୋଲ ହରି ବୋଲ ମନ ଆମାର ॥

ସିନ୍ଧୁ—ଖେମଟା ।

ଓ ଦିନ ଗେଲ ହେ ! ଦୀନବନ୍ଧୁ ଭବସିନ୍ଧୁ କର ପାର । ତରୀଓ ଭବପାର ବଂଶୀଧାରୀ ! ହୃଦୟ ଦେହ ତରୀ (ଓ ଦୟାମୟ !) ଦେହ ତରୀର କର୍ଣ୍ଣଧାର । ଯେନ ଗୁଟିପୋକାର ପ୍ରାୟ, ବଦ୍ଧ ହୟେଛି ମାୟାୟ ; ଗେଲନା ଭ୍ରମ, ନିକଟେ ଯମ, କଖନ ଲୟେ ଯାୟ;—ତୁମି ଅଧମତାରଣ ପତିତପାବନ, ଓ ତାଇ ଭରସା ଆଛେ ଆମାର । ମହା ପାତକୀ ବଲେ ଯେନ ଯେଓନା ଭୁଲେ ; ଭବେର କୂଲେ, ଏକା ଫେଲେ, ଅନ୍ତିମକାଲେ;— ହରି ! ତୋମା ବିନେ ଉଦ୍ଧାରିବେ, ବଲ କେ ଲବେ ହେ (ଓ ଦୟାମୟ !) କେ ଲବେ ହେ ଦୀନେର ଭାର ॥

ଝିଂଝିଟ—ଏକତାଲ ।

ନାଚ ବନମାଳି ! ଦିବ କରତାଲି, ଶୁନିବ ନୂପୁର ବାଜିବେ ପାୟ ।
ହରି ବୋଲେ ସବେ ନେଚେ ଚଲେ ହରି ବୋଲେ ସବେ ପ୍ରାଣଜୁଡ଼ାୟ ।
ନାଚ ହରି ହରି ନୟନ ଭରି, ପରାନ ଭରି ଡାକି ହରି ହରି,
ସବେ ଏଲକାସେ ପୀତବାସେ, ପ୍ରାନ ଦେଖିତେ ଧାୟ ॥
ବାଁକା ଶିଖି ପାଖା, ଦୁଟି ନୟନ ବାଁକା, କବା ଅଲକାଝଲକା ରେଖା,
ପାୟେ ପାୟେ ବାଁକା ଶ୍ୟାମ ଦାଡ଼ାୟ, ସବେ ଓ ଦୁଟି ରୂପ ॥

ଐ ଗୋରା ରାୟ ! ଭାଇ ନିତାଇ ସନେ ଆନନ୍ଦେ ହରି ଗୁନ ଗାୟ ରେ ॥
(ଗୋରା) ସୁଧା ସୁଧା ସୁଧା ବଲେ, ଧରନୀତେ ପଡ଼େ ଢଲେ ରେ
(ଗୋରା) ପୂର୍ଣିମାର ଚନ୍ଦ୍ର ଯେନ ଧୂଲିତେ ଲୁଟାୟେ ରେ ॥
ସୁଧା ପ୍ରେମେ ମାଖା ତନୁ, ନୟନେ ଅନଙ୍ଗ ଧନୁ ରେ,
(ଗୋରା) କଟାକ୍ଷେ କାମିନୀକୁଲ, ସାଗରେ ଭାସାୟେ ରେ, ॥
ଆବେଶେ ଗୌରାଙ୍ଗ ରାୟେ, ପଡ଼େ ଗଦାଧରେର ଗାୟେ ରେ,
କତଶତ ସୁରଧୁନୀ ବୁକେ ବହେ ଯାୟେରେ ।
(ଗୋରା) ଲଳିତ ତ୍ରିଭଙ୍ଗଠାମେ, ଗଦାଇରେ ଲୟେ ବାମେ ରେ,
ଚରନେ ଚରନ ଥୁୟେ ହେଲିୟେ ଦାଣ୍ଡାୟେ ରେ ॥
ଚୌଦିକେ ଭକ୍ତଗନ, ହରେକୃଷ୍ଣ ଉଚ୍ଚାରନ ରେ,
ଜଗଦ୍ବନ୍ଧୁ ଗୌର ବଲେ କାନ୍ଦିୟେ ବେଡ଼ାୟେ ରେ ॥

ବିଭାସ । ଆଡ଼ଖେମଟା ।

ହରି ବଲ ହରିବଲ ରେ ଓ ମନ ! ଦିନ୍‌ଗେଲ ବିଫଲେ । ଓ ମନ ! ଏଖନୋ ନା ବଲିଲେ ହରି, ବଲ୍‌ବେ କି ଆର ଦେହ ଗେଲେ ? । ଏ ଦେହ ଜଲେର ବିମ୍ବ, ବିମ୍ବ, ଲାଗ୍‌ଲେ ମିଶେ ଯାବେ ଜଲେ, ମନ ରେ ! ଭାଇ ବନ୍ଧୁ ଦାସ ସୁତ, (ତା'ରା) କେଉ୍ ଯାବେନା ନିଦାନ କାଲେ ॥

ଭୈରବୀ—ଖେମଟା ।

ଜୀବେର ଥାକ୍‌ତେ ଚେତନ, ହରିବଲ ମନ ! ଦିନ ଗେଲ ଦିନ ଗେଲ । ଦିନ ଗେଲ ଦିନ ଗେଲ ରେ ମନ ! ଦିନ ଗେଲ ଦିନ ଗେଲ । ଓରେ ! ଜଗାଇ ମାଧାଇ ପାପୀ ଛିଲ ହରିନାମେ ତରେ ଗେଲ । ଓରେ ରୂପ ସନାତନ ଦୁଭାଇ ଛିଲ, ତାରା ବିଷୟ ଛେଡ଼େ ଫକିର ହଲ । ଓରେ ! ରତ୍ନାକର ଦସ୍ୟୁ ଛିଲ, ସେ ଯେ ହରିର ନାମେ ତରେ ଗେଲ । ଓରେ ! ଅହଲ୍ୟା ପାଷାଣ ଛିଲ, ସେଇ ଚରନ ପରଶନେ ମାନବ ହଲ । ଓରେ ମନରେ ! ତୋର ପାୟେ ଧରି, ଏବାର ଆମାୟ ନିୟେ ବ୍ରଜେ ଚଲ ॥

ଐ ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦେ ତ୍ରିଭଙ୍ଗଠାମେ ଦାଣ୍ଡାନ୍ତେ କାଦମ୍ବ ତଳାନ୍ତେ । ଘୋଷା ।
(ଶ୍ୟାମେର) କଟିତେ କଙ୍କିନସାଜେ, ଚରନେ ନେପୁର ବାଜେ ରେ ।
ସଶି ଗଣି ସକୀଶର ନଖେ ଶୋଭି ପାନ୍ତେ ॥
କୋଚନଦ ପୀନତଲ , କର୍ଣ୍ଣେ ମକର କୁଣ୍ଡଲ ରେ ।
କାମିନିମୋହନ ଚୂଡ଼ା ବାମେତେ ହେଲାନ୍ତ ॥
(ଗୋସ୍ୱର) ଯୁଗଳ ମୃନାଲ କରେ, ଅଧରେ ମୁରଲୀ ଧରେ ।
(ପଦା) ବାଣୀ ସ୍ୱଧା ସ୍ୱଧା ବଟଲ ଉଭିସ୍ୱ ॥
(ଶ୍ୟାମେର) ବରନ ଚନ୍ଦନ କାଲି ଗଲେ ଦୋଲେ ବନମାଲା ରେ
ଅଙ୍ଗେ ଅନଙ୍ଗ ରଙ୍ଗ ଭ୍ରମେ ଗଡ଼ ଯାନ୍ତୁ ॥
(ଶ୍ୟାମେର) ନୀଲ ନଳିନ ନୟନ, କେଲି କଦମ୍ବ ହେଲନ୍ ରେ,
ଜଗଦ୍ବନ୍ଧୁ ପାଦପଦ୍ମେ ଜୀବନ ବକାନ୍ତୁ ॥

ଚଲ ଚଲ ସଖୀ ଅଗୋ ବୃନ୍ଦାବନ ଯିବା । ଚଉଦର ବନୋଡେ ଦୋଲ ଗୋବନ୍ଦ ଦେଖିବା । ୧ । ରତ୍ନବେଦୀପରେ ଦୋଲ-ମଣ୍ଡପ ଉପରେ । ବଜନ୍ତେ ଶ୍ରୀରାଧାକୃଷ୍ଣ କଉତୁକ ଭରେ । ୨ । ରାଧା ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ଛନ୍ତି ବେନି ପାର୍ଶ୍ୱରେ । ମଧ୍ୟରେ ତ୍ରିଭଙ୍ଗି ଭଙ୍ଗ ମୁରଲୀ ଅଧରେ । ୩ । ରାଧା ମାରେ ଅବିର ସେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଉପରେ । ତାଳି ବାଇ ହାସେ ଗୋପୀ କଉତୁକ ଭରେ । ୪ । ତାଳ ତାଳ ବାଦ୍ୟ ବୀଣା ମୁରୁଦଙ୍ଗ ଉମ୍ପ । ଲଳିତ ବସନ୍ତ ରାଗେ କରନ୍ତି ଆଳାପ । ୫ । ଏମନ୍ତ କୌତୁକ ଲୀଳା ଦେଖିଲୁଡ ନାହିଁ । ବ୍ରଜଧର ଭ୍ରମର ଶ୍ରୀଚରଣେ ସେବଇ । ୬ ।

ଯମୁନା ସ୍ନାନ ଗୀତ ।

ଚଲ ଚଲ ସଖି ଅଗୋ ଯମୁନାକୁ ଯିବା । ନିର୍ମଳ ଯମୁନା ଜଳେ ସ୍ନାହାନ କରିବା । ୧ । ନିର୍ମଳ ଯମୁନା ଜଳେ ସ୍ନାହାନ କରିଣ । ସୁଖେ ଅଙ୍ଗ ଛଡ଼ାଇବା ଗନ୍ଧ ସେ ମଳିନ । ୨ । କର୍ପୂର କସ୍ତୁରି ଚୂଆ ଚନ୍ଦନ ଘୃଣ୍ଡି ଦେଇ । ଝାଳରେ ପଡ଼ିଣ ଅଙ୍ଗେ ଅଙ୍ଗ ଯାଏ ଲଡ଼ି । ୩ । ଗୋବନ୍ଦ ଗୋପାଳ ଗୋପୀ ଯମୁନାରେ ମିଳି । ଆନନ୍ଦ ହୋଇଣ ଜଳେ କରେ ଜଳକେଳି । ୪ । ଏମନ୍ତ କୌତୁକ ଲୀଳା ଦେଖିଲୁଡ ନାହିଁ । ବ୍ରଜଧର ଭ୍ରମର ଶ୍ରୀଚରଣେ ସେବଇ । ୫ ।

ସମାପ୍ତ ।